

Divadelní odbor Sokola neměl tentokráte šťastnou ruku, vybrav si na 12. dubna Bissonovu veselohru „Překvapení z rozvodu“. V kuse tom není stopy po francouzském jemném vtípu a eleganci, naopak je pln nízkých, hrubých, ošumělých banálností, jež mohou polehtati bránici jen toho, kdo nezná ušlechtilejšího požitku a jest schopen úsudku: „Vida, kam vede rozvod!“ Litovati jest toho proto, že podobnými nicotnostmi snadno by se mohl vkus našeho obecnstva svést na scestí. Byl to však jen asi nahodilý přehmat, neboť všechny dosavadní hry — nejen letoši — svědčí o tom, že čilý odbor Sokola jest si dobře vědom veliké výchovné moci divadla. Jinak plného uznání zasluhuji pečlivá režie a výprava, jakož i vždy pohotovi hudebníci-ochotníci, kteří přiměřeně vyplňovali pausy. Herci opravdově snažili se dodatí bezkrevným a bezduchým postavám Bissonovy nicotné veselohry barvitosti a rázovitosti. Myslíme však, že ve Štroupežnického „Na Valdštejské šachtě“ — připravované na závěr saisony — budou se lépe cítiti doma, než na dvojnásobně kluzkých parketách francouzského salonu.